

32

1460. Χάττι χουμαγιούν σ. Μεχμέτ Β', ὑπὲρ Β λ α χ ί α ς, ἐν περιλήψει, ἐν 369, Γ', σ. 370–372.

33

1470–1481. Ὁ πΚ Συμεών, πρὸς ἱερομόναχον Ἰωάσαφ, περὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ μ. Λ α κ ε δ α ι μ ο ν ί α ς, ἐν 280, Α', σ. 476.

34

1476–1482. Ἐπὶ πΚ Μαξίμου Β', τρεῖς κανονικαὶ διατάξεις, ἐξ ὧν : «Παραίνεσις πρὸς τοὺς κριτὰς» καὶ Γράμμα συνοδικὸν «ἵνα κρίνονται οἱ γάμοι παρὰ τῶν ἐπισκόπων». Πρβλ. 71, σ. 486 καὶ 126, σ. 92.

35

1486. Φιρμάνιον ὑπὲρ Μονῆς Βλαττάδων, ἐν 35, σ. 533–536.

36

1498. Μπουγιουρουλντί σ. Σουλεϊμάν, ἀπαγορεῦον εἰς τοὺς χριστιανοὺς νὰ πιέζουν τὸν πατριάρχην των, διὰ ξένων ἐπεμβάσεων, διὰ τὴν παροχὴν ἀδειῶν γάμου μεταξὺ κεκωλυμένων προσώπων, μνημ. ἐν 450, σ. 46.

37

1498?– «Σύνταγμα κατ' ἀλφάβητον πασῶν τῶν ὑποθέσεων τῶν ἱερῶν καὶ θείων Κανόνων καὶ τῶν Νόμων, ὅπου ἐποίησεν ὁ ἐν ἱερομονάχοις . . . κὺρ Μ α τ θ α ῖ ο ς Β λ α σ τ ά ρ η ς, ἐξηγήθη δὲ αὐτὸ (εἰς) πεζὴν φράσιν ὁ τιμιώτατος καὶ εὐσεβὴς ἄρχων Κ ο υ ν ά λ η ς Κ ρ ι τ ό π ο υ λ ο ς. Εὐσεβὴς θεολογία, ὅπου πρέπει νὰ πιστεύῃ πᾶς χριστιανὸς ὀρθόδοξος ἄνθρωπος». Μετάφρασις εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν τοῦ Συντάγματος τοῦ Β λ α σ τ ά ρ η ς.

ἀνέκδοτον· εὑρεται ἐν χφ. paris. gr. 1376, φ. 1–822 (Α–Π), Μ. Μεγ. Λαύρας (ἸΑθω) Κ 129, τοῦ 18 αἰ. (ἐπίσης Α–Π), ΕΒΕ 3045, τοῦ 17 αἰ. (Α–Ω), καὶ μητρ. Ἀργυροκάστρου 7 (ἐπίσης Α–Ω).

38

1498?– Ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον τοῦ εὐθὺς ἀνωτέρω περιγραφομένου νομοκάνονος,

εὔρηται νομοκάνων, συντεθειμένος ἐκ τοῦ Συντάγματος τοῦ Βλαστάρη καὶ τῆς Ἐξαβίβλου τοῦ Ἀρμενοποῦλου, οὐχὶ ὅμως κατ' ἀλφάβητον, ἐν χφ. ΕΒΕ 1402 (κεφ. 224), 1426 (κεφ. 174), καὶ 2302 (ἄνευ ἀριθμήσεως κεφαλαίων), Μ. Βλατέων 84 (κεφ. 203), Μ. Κωνσταμονίτου (Ἀθω) 17 (κεφ. 194), Μ. Ἐσφιγμένου (Ἀθω) 267 (κεφ. 190), Κεντρ. Σεμιναρίου Βουκουρεστίου (κεφ. 196). — Μικρὸν ἀπόσπασμα ἐκ νομοκάνονος τοῦ τύπου τούτου, ἐν 324, σ. 246–257. Πίναξ περιεχομένων, ἐκ χφ. Μ. Βλατέων 84, ἐν 125, σ. 138–145. Διὰ τὰ χφφ. paris. gr. 1377, φ. 1–408, Βιέννης suppl. gr. 46, Μ. Μεγ. Λαύρας (Ἀθω) 1858, Μ. Βατοπεδίου 485, Μ. Διονυσίου (Ἀθω) 374, Μαρκιανῆς app. III 8, Ἰστ. Ἀρχείου Σπάρτης 10, Μονῆς Βυλίζης 4, Μ. Ζερμπίτσης —, καὶ Μ. Ἀγ. Νικάνορος (Ζάβορδας) 32, ἀγνοῶ, ἐὰν περιέχουν τὸν α' ἢ τὸν β' τύπον τοῦ Νομοκάνονος.

39

1500. Συνοδικὸν Γράμμα πΚ Ἰωάσαφ, μηνὸς Σεπτ., περὶ λύσεως νομικῶν
ζητημάτων,
ἐν 343, σ. 46–47.

Ἀκυρωθέντος τοῦ γ' γάμου, ἐπιτρέπεται ἡ σύναψις τετάρτου, μὴ συνυπολογιζομένου τοῦ ἀκύρου. «Τῆς ἐμῆς πενθερᾶς ἀναδεξαμένης παῖδα, ἀναδεξαμένου γάμου — τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς — ἕτερον παῖδα, ἐὰν οὗτοι οἱ δύο παῖδες δύνανται εἰς γάμον νόμιμον συναφθῆναι; Ἀποφαινόμεθα . . . ὅτι δύνανται. — Ἐὰν βαπτίσω παιδίον, δύναται λαβεῖν μετὰ τοῦ σαρκικοῦ μου παιδὸς δύο ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφάς; Γίνεται ἀκωλύτως. — Δύο παῖδες, βαπτισθέντες ὑπὸ ἐνὸς ἀναδόχου, δύνανται (συναφθῆναι μετὰ) δύο ἀδελφῶν; Ναί. — Ἐὰν βαπτίσω παιδίον, δύναται ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς καὶ ὁ ἀνεψιὸς λαβεῖν αὐτὸ εἰς γυναῖκα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς πλαγίους. — Ἐλάβε τις θυγατέρα σαρκικὴν τινὸς εἰς νόμιμον γάμον θανούσης οὖν αὐτῆς, βούλεται πάλιν λαβεῖν τὴν πνευματικὴν θυγατέρα τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ. Ναί».

40

1502. Συνθήκη ἀπὸ 14 Δεκ., εἰρήνης, μεταξὺ Βενετίας καὶ Τούρκικας,
ἐν 431, 3, σ. 344–350.

41

1513. Φιρμάνιον 5 Ἰουλίου σ. Σελήμ ὑπὲρ Μ. Βλαττάδων
ἐν 34, σ. 2. Ἐν αὐτῷ οἱ πρόην σουλτάνοι Μουράτ καὶ Βαγιαζήτ ὀνομάζονται «σουλτάνοι τῶν ρωμηῶν».

42

1514. Βοῦλλα πάπα Λέοντος τοῦ δεκάτου, πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς υἱούς, εὐγενεῖς, πραγματευτὰς καὶ ἄλλους ρωμαίους, ὅπου κατοικοῦσιν εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ Ἑνετικοῦ».

